

7.2. A termőhelyvizsgálat részletes eredményei

földrészlet, - IV. számú talajszelvény EOV

„A” 0-12 cm: fekete, szürkésfekete színű, gyengén humuszos poros szerkezetű, gyökérrel erősen átszőtt, mészmentes vályog, kiválások talajhibák nem találhatók benne, fokozatos átmenet, közepesen tömődött.

„B” 12-67 cm: szürkésfekete (egérszürke) színű, gyökérrel gyengén átszőtt, rögmorzsás szerkezetű, meszes agyagos vályog, mész, vas kiválások találhatóak, valamint vassorsók, iszap szagú, mészgöbcecsek a rétegben, fokozatos átmenet, közepesen tömődött.

„C” 67-200 cm: sárga színű, erősen tömődött, gyökermentes, humuszmentes nehéz agyag, mészgöbcecsek, vassorsók, csigahéjak a rétegben, több helyen is kapillárisokon keresztül szivárog a víz.

A szelvény 245 cm mély volt, 205 cm-es mélységben erősebben szivárgott a víz a gödörbe. Kisebb-nagyobb szélességű rozsdavörös sávok a C szintben, valamint fekete színű kiválások. 10 perc után 185 cm-en is szivárog a víz.

Tengerszint feletti magasság:	-150 m
Fekvés:	sík
Lejtés:	sík
Klíma:	erdőössztyepp
Hidrológiai viszonyok:	változó
Genetikai talajtípus:	régi szolonyec
Termőréteg vastagság:	középmély (62 cm)
Fizikai talajféleség:	homokos vályog
Alapkőzet:	agyag
Termőhelytípus-változat:	erdőössztyepp klímában fekvő, változó vízgazdálkodású, középmély termőrétegű, homokos vályog fizikai talajféleségű régi szolonyec
Kódszám:	426334
Természetes erdőtársulás csoport:	-
Faállomány:	-
Telepíthető fafajok	KST, CS, TUSZ
Célállományok:	-
Telepíthető elegyfajok:	TJ, MSZ, KT, MJ
Elsődleges rendeltetés:	talajvédelem, csak véderdő, igen gyenge növekedésű
Laboratóriumi kiértékelés adatai:	Sigmund féle osztályozás szerint III.b/IV., a felső szint sem alkalmas növénytelepítésre a magas sótartalom miatt. A legnagyobb sófelhalmozódás a „B” szintben van

Megjegyzés:

jelenleg gyepterület elszórtan cserjékkel

Összesített jellemzés:

A feltárt szelvények jellemzően 3 szintes talajok, de az „A” és a „B” között vizesen nem találtuk meg a határt, mivel az „A” nagyon keskeny szint. Ez az összes gödörnél így volt. Ezért az „A” és a „B1” szintet vettük „A”-nak. A „B2” átmeneti rész, amely jellemzően 30-60 cm vastagságú volt „B”-vel jelöltük, az altalajt pedig „C”-nek vettük. Persze ahol viszonylag jó elkülönült, ott az „A” szint a tényleges felső 10 cm-es réteg. Az „A” szint felső része inkább poros, poliéderez szerkezetű, míg az alsó inkább már morzsás.

Jellemző a só és a szóda aránya, mely a talajlaboratóriumi kiértékelés után vált nyilvánvalóvá. Ez szerint a feltárt szelvények közül mindegyikben megjelenik a só, ennek mértéke változó. Amennyiben erdőt kívánunk telepíteni a területen, azt jelentősen befolyásolja, a növényzet távlati lehetőségeit lerontja.

8. A telepíthető célállomány-típusok, és azok várható növekedése

A lerakó körüli területet körbe réti szolonyec talaj jellemzi. Az alkalmazható célállomány típusok közül természetes erdőtársulás csoportot nem találunk. Az esetlegesen telepíthető fafajok közül a termőréteg mélységétől függően megjelenhet a kocsányos tölgy, csertölgy, turkesztáni szil.

A laboratóriumi eredmények azok melyek a telepíthető fafajok alapvető lehetőségeit meghatározzák. Az összes só és a szódatartalom vizsgálata alapján az egyes feltárt szelvények képe a következők szerint alakul:

Feltárt szelvény y	Összes só arány a szintekben			Összes szóda arány a szintekben		
	A	B	C	A	B	C
I	0,02	0,02	0,09	-	-	0,011
II	0,02	0,02	0,14	-	-	0,053
III	0,43	1,46	0,66	-	0,064	0,106
IV	0,19	0,7	0,05	-	0,138	0,080
V	0,1	0,35	0,07	-	0,106	0,080
VI	0,03	0,12	0,11	-	0,032	0,085
VII	0,02	0,12	0,15	-	0,053	0,053
VIII	0,02	0,27	0,02	-	0,080	0,064
IX	0,04	0,12	0,15	-	0,042	0,053
X	0,04	0,07	0,14	-	0,021	0,053
XI	0,05	0,08	0,19	-	0,032	0,048

A táblázatban a fatermesztést akadályozó sómennyiséget kiemeltem. Ezek szerint a „C” szint minden esetben alkalmatlan az előírt funkcióját is ellátó védőerdő létesítésére. A talajminták elhelyezkedése szerint, a hulladéklerakó körül az északi és a nyugati oldalon található a legmélyebben a sófelhalmozódás. Ennek mélysége 65-75 cm körül válik kritikussá. A keleti és a déli oldalak alapvetően alkalmatlanok fás növényzet telepítésére. A sófelhalmozódás már a felső „A” szint alatt kezdődik 20-30 cm mélységben. Ez annyira magasan van, hogy a növényzet növekedése teljes mértékben akadályozott.

Az egyes termőhelyeken alkalmazható célállományok tekintetében javasolt főfafajok létét a sómennyiség határozza meg. Amennyiben a talajban a laboratóriumi vizsgálatok nem mutattak volna ki sókat és szódát, úgy egy igen gyenge növekedésű erdő létesíthető lenne a területen. A sók aránya olyan mértékű, hogy azt csak a sótűrő növények tudják elviselni. A területen, a helyszíni szemlén tapasztaltak is jelzik, hogy zárt állományt még a természetes úton felverődő intenzíven terjedő keskenylevelű ezüstfa sem képes alkotni.

A sómennyiség alapján a mindössze cserjéretűre megnövő turkesztáni szilnek van lehetősége a növekedésre, mert a növény viszonylag sótűrő. A mozaikos termőhely miatt nem garantálható az egyenletes növekedés és egyenletes záródás. Zárt erdő telepítése a termőhelyi sajátosságok miatt lehetetlen. A talaj termőképessége, tápanyagtartalma a többszintű állományok létrehozását lehetetlenné teszik.